

[Ib Christensen.]

røbet sig, den har røbet i betænkningen, at den tilsigter at fortsætte disse ordninger og altså denne forringelse af den amtskommunale grundskyld, hvor man lader offentlige midler gå til privat erhvervsstøtte i stedet for i offentlige kasser.

Statsministeren udtalte i går til Ekstra Bladet, at det ligger tungt med et flertal for en jordpolitik. Ja, det ligger meget tungt, når socialdemokratiet bruger sine stemmer og mandater til at føre det modsatte af en fremskridtsvenlig jordpolitik, til at føre det modsatte af den jordpolitik, som socialdemokratiets idéprogram står for.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal her ved anden behandling holde mig til et enkelt punkt ved dette lovforslag. Jeg blev ved første behandling af landbrugsministeren belært om, at landbrugsudvalget skam får lov til at se, hvad disse penge bliver anvendt til. Det vidste jeg nu godt. Det centrale for mig dengang var, og det er det stadig væk, at landbrugsudvalget ikke får lov til forlods at se, hvad pengene skal anvendes til. Jeg er ikke specielt forfatningskyndig – der er nok en samling udmærkede jurister her i salen – men det forekommer mig at være en yderst ejendommeligt måde at bruge skattepenge på. Vi plejer dog her i folketinget at have den kutyme – det står vist også i nogle forskellige love – at anvendelsen af offentlige penge skal vedtages her i folketinget under nøje kontrol med, hvad de bliver brugt til, og vi plejer også at sætte finansudvalget til at gøre det. Jeg må sige, at jeg er helt uforstående over for den mærkværdige studehandel, der er blevet lavet her, at offentlige midler går direkte over til noget, der er mere eller mindre privat, og derfra bliver delt ud. Jeg synes, det er et meget farligt præcedens, vi skaber her, og jeg fatter ikke, at de forskellige partier, der var inde i dette forlig, ikke kunne have opnået det samme rent materiel for landbruget uden denne mærkværdige måde at gøre det på. Jeg synes, det er et usædvanlig dårligt stykke lovgivning, vi her har lavet, og jeg må endnu en gang forsøge at appellere til de partier, der står bag, om man ikke kan besinde sig og imellem anden og tredje behandling forsøge, om man ikke kan finde en anden form.

Jeg skal nok undlade at kræve fornyet udvalgsbehandling, for jeg kan godt se, at hvis

forligspartierne ikke kan finde sammen om det, så kommer vi ingen vegne i udvalget, men jeg synes altså, jeg må appellere til de nævnte partier om at forsøge at lave dette om og lave en nogenlunde anstændig lovgivning.

Arne Bjerregaard (KrF):

Dette er jo klart augustforligsstof. Vi må da sige, at fra kristeligt folkepartis side havde vi da gerne senere hen set også gartnerierhvervet med, men jeg skal da ærligt indrømme, at det ikke var i vores tanker, da vi ønskede en begyndende omlægning til en arealafgift, og det er sådan set det, vi er begyndt på her. Jeg tør godt sige til hr. Ole Olsen, at det, der er hensigten, er i fremtiden at få en arealafgift igennem i stedet for den almindelige grundskyldsbeskatning.

Men når vi ville have disse 2 promille fra den amtskommunale grundskyld overført til landbruget, var det, fordi det havde en produktionsafgift, og denne produktionsafgift ville vi lette for at fremme den animalske produktion. Gartnerierhvervet havde ikke en tilsvarende på daværende tidspunkt. At det så senere er begyndt at oprette en § 4-fond, som det vel hedder, kunne vi ikke vide på daværende tidspunkt, og derfor mener jeg, det var lovlig sent, gartnerierhvervet meddelte, at det ville oprette en tilsvarende fond. Vi har så over for gartnerierhvervet været så positive, at vi har sagt: det her gælder kun for ét år, og i de forhandlinger, som videre skal føres om dette spørgsmål, er vi, alle forligspartierne, villige til at tage gartnerierhvervet med ind i billedet, for at der kan blive ligestilling på dette område mellem gartnerierhvervet og landbruget. Derfor forstår jeg ikke rigtig, at venstre nu harceller så stærkt over, at vi har prøvet på at tilgodese landbrugets animalske produktion, at vi ligefrem skal have et spark, fordi vi har gjort dette, og fordi vi ikke tilsvarende har tilgodeset gartnerierhvervet. Gartnerierhvervet havde jo glemt § 4-fonden.

(Kort bemærkning).

Karlskov Jensen (V):

Det er bare den korte bemærkning til hr. Svend Haugaard, at jeg synes, at det, som hr. Svend Haugaard sagde, bekræftede det, som jeg fremførte: at der var en betydelig velvilje til stede, men at man bare ikke var parat til at udmønte den velvilje i en ændring af det lovforslag, der er fremme her. Det gode, som